

มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ
Occupational Standard and Professional Qualifications

มาตรฐานอาชีพ สาขาวิชาชีพธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว

จัดทำโดย สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
ร่วมกับ ร่วมกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

1. ชื่อมาตรฐานอาชีพ

มาตรฐานอาชีพ สาขาวิชาชีพธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว

2. ประวัติการปรับปรุงมาตรฐาน

N/A

3. ทะเบียนอ้างอิง (Imprint)

N/A

4. ข้อมูลเบื้องต้น

เมื่อก้าวถึงทิศทางการพัฒนาของโลกและการพัฒนาประเทศไทย เพื่อรองรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การจัดการพื้นที่สีเขียวเป็นปัจจัยหลักหนึ่งที่ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน เนื่องจากจะส่งผลดี ต่อสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อม

ใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดแบบรู้คุณค่า ลดภาวะโลกร้อน ป้องกันการเกิดภาวะเรือนกระจก และเป็นการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต

ความหมาย คำจำกัดความและการจำแนกประเภทของพื้นที่สีเขียว มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความต้องการและการกำหนดลักษณะเฉพาะของพื้นที่นั้นๆ

พื้นที่สีเขียวอาจหมายถึงพื้นที่ภายนอกที่มีต้นไม้ จำนวนมาก (Bonsignore, 2003) และพื้นที่ที่มีสภาพกึ่งธรรมชาติ (Jim and Chen, 2003)

หรืออาจเป็นพื้นที่ว่างในเขตเมือง (Beatley, 2000) ทั้งนี้ พื้นที่สีเขียวอาจหมายถึง พื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ของที่ดินตามธรรมชาติ

หรือมนุษย์ได้มีการเพาะปลูกพืชในบริเวณอาคารหรือบริเวณพื้นที่ที่ว่างแผ่นดิน (Wu, 1999) การจัดการพื้นที่ สีเขียวจึงควรครอบคลุมทั้งในเขตเมืองและชุมชนต่างๆ

เขตที่อยู่อาศัย เขตสถานประกอบการ นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตเศรษฐกิจ ดังนั้น กิจกรรมการจัดการพื้นที่จึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ความสำเร็จซึ่งจะเกิดขึ้นในทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับปฏิบัติการ ระดับกลยุทธ์ และระดับนโยบาย

จะเกิดจากความร่วมมือจากหลายภาคส่วนเพื่อระดมความรู้ความคิดความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน กลุ่มผู้ประกอบการ

กลุ่มสมาคมวิชาชีพต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว เพื่อนำไปสู่การจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ที่ชัดเจนและครอบคลุม

จากการศึกษา พบว่าจำนวนบุคลากรแรงงานซึ่งทำงานอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาชีพ การจัดการพื้นที่สีเขียว มีปริมาณมากถึงกว่า 10 ล้านคน กระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งนี้

จำนวนกว่าร้อยละ 50 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 60 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่าถึงระดับมัธยมปลาย เห็นได้ว่า

กลุ่มบุคลากรแรงงานในกลุ่มสาขาวิชาชีพการจัดการพื้นที่สีเขียว เป็นกลุ่มบุคคลที่มีทักษะวิชาชีพซึ่งต้องการได้รับการรับรองมาตรฐานสมรรถนะการปฏิบัติงาน

หรือการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานวิชาชีพให้กับบุคคลในวิชาชีพ ซึ่งครอบคลุมถึงการกำหนดฐานสมรรถนะบุคคล การวัดและประเมิน

การฝึกอบรม และการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ

การจัดการพื้นที่สีเขียวความต้องการบริหารจัดการที่มีความเกี่ยวข้องกับพลังงานและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม ความเป็นมิตรต่อสภาพแวดล้อม

ทั้งด้านการประหยัดพลังงาน การประหยัดน้ำ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การป้องกันน้ำฝนไหลหลาก เช่น การกำหนดให้พื้นที่ 50 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่เปิดโล่ง

จะต้องเป็นพื้นที่สีเขียว ที่น้ำซึมไหลผ่านได้ กลไกที่เกิดขึ้นนี้ต้องสร้างแรงจูงใจให้เกิดความรู้ความเข้าใจในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว

การดำเนินการบริหารจัดการธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากจะส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อมสิ่งแวดล้อม

การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดแบบรู้คุณค่าแล้วยังช่วยลดภาวะโลกร้อน การป้องกันการเกิดภาวะเรือนกระจกได้ด้วยและยังส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมของประเทศ ทั้งยังเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในประเทศอีกด้วย

สำหรับประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง ดังจะเห็นได้จาก

มีการบรรจุแผนการพัฒนาพื้นที่สีเขียวไว้ในแผนพัฒนาระดับประเทศและในระดับท้องถิ่นหลายครั้งด้วยกัน อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.

2555 – 2559) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม

รวมทั้งสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) โดยการกำหนดแนวทางการพัฒนา

การสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการผลิต การลงทุน

และการสร้างงาน สีเขียวเพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลุ่มของธุรกิจและสถาบัน ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมสีเขียว

ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่า ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain)

ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ความพยายามในอันที่จะเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนของประเทศไทย ซึ่งได้ริเริ่มมาเป็นเวลา นานแล้ว

แต่ยังไม่ได้มีการหามาตรการที่เหมาะสมและสามารถที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากระบบการบริหารจัดการในเรื่องพื้นที่สีเขียวยังขาดการบูรณาการของหน่วยงานทั้งในระดับการวางแผนและระดับปฏิบัติ ทั้งภาครัฐและเอกชน

และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวยังไม่ตกผลึก เนื่องจากแนวความคิดเรื่องการจัดการพื้นที่สีเขียว

ยังเป็นองค์ความรู้ที่หลากหลายไม่เป็นเอกภาพ ประกอบกับหน่วยงานต่างๆ

ที่เกี่ยวข้องนั้นยังมีความรู้และความเข้าใจในคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่สีเขียวที่แตกต่างกันทำให้การกำหนดยุทธศาสตร์หรือแผนการบริหารจัดการไม่ได้คำนึงถึงการเพิ่มแ

ละดูแลรักษาพื้นที่สีเขียว นอกจากนั้นกระบวนการจัดทำแผนแม่บทในการบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว ยังไม่มีการนำไปประยุกต์ใช้กันอย่างจริงจัง การบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ยังไม่มีความชัดเจนและแนวคิดด้านการวางแผนพื้นที่สีเขียวที่บูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งขาดการสร้างความรู้ สู่ภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะประชาชนและชุมชน จึงขาดความเชื่อมโยงหรือความต่อเนื่องในการสร้างเครือข่าย และความร่วมมือในการทำงานด้านพื้นที่สีเขียว อีกทั้งการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างรวดเร็ว ทำให้ชุมชนเมืองหลายแห่งขาดแคลนพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสมกับสัดส่วนของประชากร ประกอบกับการสนับสนุนงบประมาณและแหล่งเงินทุนที่ไม่เพียงพอ ทำให้พื้นที่สีเขียวบางแห่งขาดการดูแลอย่างทั่วถึงและมีความต่อเนื่อง จึงทำให้มีสภาพทรุดโทรมและรกร้าง สัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากรอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นอกจากนี้กลไกหรือเครื่องมือที่นำไปสู่การปฏิบัติยังไม่มีความมีประสิทธิภาพ ขาดมาตรการจูงใจในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และมีข้อจำกัดของงบประมาณบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวของชุมชน รวมถึงข้อจำกัดของค่านิยมและข้อกฎหมายเกี่ยวกับพื้นที่ที่ยังไม่ครอบคลุม ทำให้การบังคับใช้กฎหมายยังไม่สัมฤทธิ์ผล ดังนั้น การบูรณาการศาสตร์และองค์ความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเพื่อมาประยุกต์ใช้กับการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความยั่งยืนในการจัดการพื้นที่สีเขียวได้ในอนาคต

5. ประวัติการปรับปรุงมาตรฐานในแต่ละครั้ง

1

6. ครั้งที่

วัน/เดือน/ปี

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

การกำหนดหลักเกณฑ์การต่ออายุหนังสือรับรองมาตรฐานอาชีพ

7. คุณวุฒิวิชาชีพที่ครอบคลุม (Professional Qualifications included)

สาขาวิชาชีพธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว

อาชีพนักเศรษฐศาสตร์ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว ระดับ 3

8. คุณวุฒิวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (Related Professional Qualifications)

N/A

9. หน่วยสมรรถนะทั้งหมดในมาตรฐานอาชีพ (List of All Units of Competence within this Occupational Standards)

รหัสหน่วยสมรรถนะ	เนื้อหา
0121	จัดการปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์
0122	ประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm)

10. ระดับคุณวุฒิ

10.1 สาขาวิชาชีพธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว อาชีพนักเศรษฐศาสตร์ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว ระดับ 3

คุณลักษณะของผลการเรียนรู้ (Characteristics of Outcomes)

ระดับคุณวุฒินี้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีทักษะระดับฝีมือเฉพาะทางเทคนิคในการปฏิบัติงาน กระบวนการคิด ปฏิบัติที่หลากหลาย ครอบคลุมในความเชี่ยวชาญ ความรู้ทักษะทางเศรษฐศาสตร์วางแผนการจัสรรการใช้ปัจจัยการผลิตคัดเลือกปัจจัยการผลิตจากปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ประเมินผลิตภาพจากการใช้ปัจจัยการผลิตประเมินประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนการผลิตส่งมอบปัจจัยการผลิตวิเคราะห์บริบทของหน่วยธุรกิจ (Firm) วิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยธุรกิจ (Firm) วิเคราะห์ปัจจัยภายในหน่วยธุรกิจ (Firm) ปัจจัยภายนอกหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียวในบริบทของการจัดการพื้นที่สีเขียวเพื่อเตรียมความรู้ทักษะด้านแนวคิด ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมายถูกต้อง ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา สามารถให้คำแนะนำ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

การเลื่อนระดับคุณวุฒิวิชาชีพ (Qualification Pathways)

- ที่เข้าสู่คุณวุฒิวชิพสาขาวิชาชีพรูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว อาชีพนักเศรษฐศาสตร์รูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว ระดับ 3 ต้องมีคุณสมบัติดังนี้
- สำเร็จการศึกษาชั้นต่ำระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือ สำเร็จการศึกษาชั้นต่ำระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)หรือเทียบเท่าในสาขาที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 1 ปีอย่างต่อเนื่อง
 - สำเร็จการศึกษาชั้นต่ำระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 3 ปีอย่างต่อเนื่อง
 - สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 5 ปีอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้ที่จะผ่านการประเมินและได้รับการรับรองคุณวุฒิ สาขาวิชาชีพรูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว อาชีพ นักเศรษฐศาสตร์รูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว ระดับ 3 ต้องผ่านการประเมินตามหน่วยสมรรถนะอาชีพ ระดับ 3 ทั้ง 3 หน่วย

หลักเกณฑ์การต่ออายุหนังสือรับรองมาตรฐานอาชีพ

- แสดงหลักฐานการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิวชิพที่ได้การรับรอง โดยให้เจ้าหน้าที่สอบพิจารณาความสอดคล้องของหลักฐาน และ
- พิจารณาถึงความคงอยู่ของสมรรถนะตามคุณวุฒิวชิพที่ได้การรับรอง หากจำเป็นอาจให้เข้ารับการประเมินสมรรถนะใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงสมรรถนะในปัจจุบัน

กลุ่มบุคคลในอาชีพ (Target Group)

ผู้ทำงานในกลุ่มเศรษฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ และงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยสมรรถนะ (หน่วยสมรรถนะทั้งหมดของคุณวุฒิวชิพนี้)

- 0121 จัดการปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์
0122 ประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm)

ตารางแผนผังแสดงหน้าที่

1. ตารางแสดงหน้าที่ 1

(ทบทวนครั้งที่ (ไม่มี) ประกาศใช้ ณ วัน/เดือน/ปี)

ตาราง 1 : FUNCTIONAL MAP แสดง KEY PURPOSE , KEY ROLES , KEY FUNCTION

ความมุ่งหมายหลัก Key Purpose	บทบาทหลัก Key Roles		หน้าที่หลัก Key Function	
	รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย
สร้างและยกระดับมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวชิพรูทิจจัดการพื้นที่สีเขียวให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับสากล	01	การวิเคราะห์ความคุ้มค่าและความเป็นไปได้ในการดำเนินรูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว	012	นักเศรษฐศาสตร์รูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว

คำอธิบาย ตารางแผนผังแสดงหน้าที่เป็นแผนผังที่ใช้วิเคราะห์หน้าที่งานเพื่อให้ได้หน้าที่หลัก (Key Function)

2. ตารางแสดงหน้าที่ 1 (ต่อ)

(ทบทวนครั้งที่ (ไม่มี) ประกาศใช้ ณ วัน/เดือน/ปี)

ตาราง 2 : FUNCTIONAL MAP แสดง KEY FUNCTION , UNIT OF COMPETENCE , ELEMENT OF COMPETENCE

หน้าที่หลัก Key Function		หน่วยสมรรถนะ Unit of Competence		หน่วยสมรรถนะย่อย Element of Competence	
รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย	รหัส	คำอธิบาย
012	นักเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สี่เชียงใหม่	0121	จัดการปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์	01211	วางแผนการจัดสรรการใช้ปัจจัยการผลิต
				01212	คัดเลือกปัจจัยการผลิตจากปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์
				01213	ประเมินผลผลิตภาพจากการใช้ปัจจัยการผลิต
				01214	ประเมินประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนการผลิต
				01215	ส่งมอบปัจจัยการผลิต
		0122	ประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm)	01221	วิเคราะห์บริบทของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สี่เชียงใหม่
				01222	วิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สี่เชียงใหม่
				01223	วิเคราะห์ปัจจัยภายในหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สี่เชียงใหม่
				01224	วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สี่เชียงใหม่

คำอธิบาย

ตารางแผนผังแสดงหน้าที่ (ต่อ) เป็นแผนผังที่ใช้วิเคราะห์หน้าที่งานหลังจากได้หน้าที่หลัก (Key Function) เพื่อให้ได้ หน่วยสมรรถนะ (Unit of Competence) และหน่วยสมรรถนะย่อย (Element of Competence)

1. รหัสหน่วยสมรรถนะ 0121
2. ชื่อหน่วยสมรรถนะ จัดการปัจจัยการผลิตทางเศรษฐศาสตร์
3. ทบทวนครั้งที่ 1 / 2564
4. สร้างใหม่ ปรับปรุง

5. สำหรับชื่ออาชีพและรหัสอาชีพ (Occupational Classification)

อาชีพนักเศรษฐศาสตร์รูกิจจัดการพื้นที่สีเขียว ชั้น 3

6. คำอธิบายหน่วยสมรรถนะ (Description of Unit of Competency)

เป็นหน่วยสมรรถนะที่ผู้ปฏิบัติงานมีทักษะในการปฏิบัติงานประจำขึ้นพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนการจัดสรรการใช้ปัจจัยการผลิต คัดเลือกปัจจัยการผลิตจากปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ ประเมินผลผลิตภาพจากการใช้ปัจจัยการผลิต ประเมินประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนการผลิต และการส่งมอบปัจจัยการผลิต โดยมีกระบวนการคิดและปฏิบัติงานที่หลากหลาย สามารถแก้ปัญหาทางเทคนิคควบคู่กับการใช้คู่มือ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใต้การแนะนำของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

7. สำหรับระดับคุณวุฒิ

1	2	3	4	5	6	7	8
☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐

8. กลุ่มอาชีพ (Sector)

ผู้ประกอบการชีพรูทิจจัดการพื้นที่สีเขียว

9. ชื่ออาชีพและรหัสอาชีพอื่นที่หน่วยสมรรถนะนี้สามารถใช้ได้ (ถ้ามี)

N/A

10. ข้อกำหนดหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Licensing or Regulation Related) (ถ้ามี)

N/A

11. สมรรถนะย่อยและเกณฑ์การปฏิบัติงาน (Elements and Performance Criteria)

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
01211 วางแผนการจัดสรรการใช้ปัจจัยการผลิต	1.1 ระบุวัตถุประสงค์การใช้ปัจจัยการผลิต 1.2 กำหนดปัจจัยการผลิต 1.3 ตรวจสอบประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน
01212 คัดเลือกปัจจัยการผลิตจากปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์	2.1 อธิบายแนวทางการคัดเลือกปัจจัยการผลิต 2.2 เลือกปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการผลิตตามปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ได้แก่ ผลิตอะไร ผลิตอย่างไร ผลิตเพื่อใคร	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน
01213 ประเมินผลผลิตภาพจากการใช้ปัจจัยการผลิต	3.1 ระบุวิธีการประเมินตามหลักการวัดผลผลิตภาพจากผลผลิต 3.2 วิเคราะห์ผลของการใช้ปัจจัยการผลิตในด้านผลผลิตรวม (TP) ผลผลิตเฉลี่ย (AP) และผลผลิตส่วนเพิ่ม (MP) 3.3 รายงานผลการใช้ปัจจัยการผลิตจากการนำมาผลิตเป็นสินค้าและบริการในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
01214 ประเมินประสิทธิภาพการบริหารต้นทุนการผลิต	4.1 ระบุแนวทางการวัดประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์จากการลดต้นทุนของการใช้ปัจจัยการผลิต 4.2 อธิบายวิธีการวัดประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์จากการลดต้นทุนในการใช้ปัจจัยการผลิต 4.3 วิเคราะห์ต้นทุนการผลิตในระยะสั้น (ShortRun) และระยะยาว (Long Run) จากการใช้ปัจจัยการผลิต	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน
01215 ส่งมอบปัจจัยการผลิต	5.1 ระบุปัจจัยการผลิตที่ต้องการส่งมอบให้ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว 5.2 อธิบายวิธีการส่งมอบปัจจัยการผลิตเพื่อได้ผลการตอบแทนของการใช้ปัจจัยการผลิต 5.3 ประเมินผลตอบแทนการใช้ปัจจัยการผลิตจากค่าเช่า ค่าจ้าง ดอกเบี้ย และกำไร ที่เกิดจากการส่งมอบปัจจัยการผลิตให้กับธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน

12. ความรู้และทักษะก่อนหน้าที่จำเป็น (Pre-requisite Skill & Knowledge)

N/A

13. ทักษะและความรู้ที่ต้องการ (Required Skills and Knowledge)

17. อุตสาหกรรมร่วม/กลุ่มอาชีพร่วม (ถ้ามี)

N/A

18. รายละเอียดกระบวนการและวิธีการประเมิน (Assessment Description and Procedure)

- 18.1 การประเมินความรู้ ด้วยข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก
- 18.2 แฟ้มสะสมผลงาน
- 18.3 การสอบสัมภาษณ์

1. รหัสหน่วยสมรรถนะ 0122
2. ชื่อหน่วยสมรรถนะ ประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm)
3. ทบทวนครั้งที่ 1 / 2564
4. สร้างใหม่ ปรับปรุง

5. สำหรับชื่ออาชีพและรหัสอาชีพ (Occupational Classification)

อาชีพนักเศรษฐศาสตร์ธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว ระดับ 3
ISCO-08 รหัสอาชีพ 2631 นักเศรษฐศาสตร์

6. คำอธิบายหน่วยสมรรถนะ (Description of Unit of Competency)

เป็นหน่วยสมรรถนะที่ผู้ปฏิบัติงานมีทักษะในการปฏิบัติงานประจำขั้นพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์บริบท วิเคราะห์ศักยภาพ วิเคราะห์ปัจจัยภายในและวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียวโดยมีกระบวนการคิดและปฏิบัติงานที่หลากหลาย สามารถแก้ปัญหาทางเทคนิคควบคู่กับการใช้คู่มือ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใต้การแนะนำของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

7. สำหรับระดับคุณวุฒิ

1	2	3	4	5	6	7	8
☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐

8. กลุ่มอาชีพ (Sector)

ผู้ประกอบการธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว

9. ชื่ออาชีพและรหัสอาชีพอื่นที่หน่วยสมรรถนะนี้สามารถใช้ได้ (ถ้ามี)

N/A

10. ข้อกำหนดหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (Licensing or Regulation Related) (ถ้ามี)

N/A

11. สมรรถนะย่อยและเกณฑ์การปฏิบัติงาน (Elements and Performance Criteria)

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
01221 วิเคราะห์บริบทของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	1.1 ระบุบริบทของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว 1.2 อธิบายวิธีการประเมินบริบทของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว 1.3 วิเคราะห์บริบทของหน่วยธุรกิจในห่วงโซ่อุปทานธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน
01222 วิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	2.1 ระบุปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว 2.2 อธิบายวิธีการประเมินศักยภาพของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว 2.3 วิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยธุรกิจในห่วงโซ่อุปทานธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน

สมรรถนะย่อย (Element)	เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน (Performance Criteria)	วิธีการประเมิน (Assessment)
01223 วิเคราะห์ปัจจัยภายในหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว	3.1 ระบุจุดแข็งและจุดอ่อนภายในของหน่วยธุรกิจ ด้านระบบระเบียบวิธีการปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงาน และทรัพยากรในการบริหาร (4M) 3.2 อธิบายแนวทางปฏิบัติงานภายในเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ 3.3 คัดเลือกปัจจัยภายในที่นำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน
01224 วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว	4.1 ระบุโอกาสและอุปสรรคจากภายนอกของหน่วยธุรกิจด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน ภาษีและงบประมาณภาครัฐ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนระบุภัยคุกคามและความเสี่ยง 4.2 อธิบายแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอกสำหรับใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ 4.3 คัดเลือกปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อในด้านต่างๆ ของหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียวมาจัดการความเสี่ยง	แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ ข้อสอบข้อเขียน

12. ความรู้และทักษะก่อนหน้าที่จำเป็น (Pre-requisite Skill & Knowledge)

N/A

13. ทักษะและความรู้ที่ต้องการ (Required Skills and Knowledge)

(ก) ความต้องการด้านทักษะ

1. ทักษะในการประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยงานธุรกิจ
 2. ทักษะในการนำไปใช้โปรแกรม Microsoft Office ในการทำงาน
- (ข) ความต้องการด้านความรู้

1. ประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยงานธุรกิจ (Firm)

1.1 สภาพแวดล้อมภายใน (Internal environment) เป็นสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่อยู่ภายในกิจการ และกิจการสามารถทำการออกแบบหรือควบคุมได้ เรียกว่า ปัจจัยที่ควบคุมได้ (Controllable Factors) ประกอบด้วย ส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4 P's ได้แก่ 1) ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งที่ธุรกิจนำเสนอขายให้แก่ผู้บริโภคหรือตลาด เพื่อให้เกิดความสนใจและต้องการเป็นเจ้าของที่จะนำมาใช้หรือบริโภค เพื่อสนองความต้องการและความจำเป็นที่ได้รับความต้องการ คิวผลิตภัณฑ์จะประกอบด้วย รูปแบบ ลักษณะ สี สีสัน ตราสัญลักษณ์ ชื่อยี่ห้อ การให้บริการ และการรับประกัน ซึ่งธุรกิจสามารถพัฒนาปรับปรุงได้อยู่เสมอ 2) ราคา (Price) เป็นมูลค่าในการแลกเปลี่ยนซึ่งผลิตภัณฑ์และปัจจัยที่ผู้บริโภคใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจซื้อ ดังนั้นการตั้งราคาจึงควรให้อยู่ในความเหมาะสมกับตัวผลิตภัณฑ์ ธุรกิจจึงต้องพิจารณาถึงการแข่งขันหรือผลของราคาผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถ ควบคุมได้ 3) การจัดจำหน่าย (Place) เป็นโครงสร้างของช่องทางจัดจำหน่าย (Channel of Distribution) ที่ประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรมต่างๆ ที่จะนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยในการเคลื่อนย้ายกระจายตัวผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค ธุรกิจสามารถเลือกสถานที่หรือช่องทางจำหน่ายที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้ 4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วย ในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริโภคทราบว่ามีผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายในตลาด นอกจากนี้การส่งเสริมการตลาดยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยกระบวนการติดต่อสื่อสารให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค เพื่อนำไปใช้ในการชี้ชวนผู้บริโภคให้ซื้อผลิตภัณฑ์ หรือเพื่อลดความจำเป็นของผู้บริโภค โดยอาศัยเครื่องมือต่างๆ ได้แก่การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย และการขายโดยใช้พนักงาน

1.2 สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) เป็นปัจจัยภายนอกที่ธุรกิจ ไม่สามารถควบคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ดังนั้นสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจจึงได้แก่ทั้งที่ประกอบทั้งหมดที่อยู่ภายนอกธุรกิจซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือทั้งหมดของธุรกิจเป็นพลังผลักดันจากภายนอกกิจการที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและก่อให้เกิดทั้งโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ต่อการดำเนินงานของกิจการ ประกอบด้วย 1) เศรษฐกิจ (Economic) หากภาคเศรษฐกิจดีก็จะเอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ในทางตรงข้ามถ้าภาคเศรษฐกิจถดถอยแล้วในภาคของธุรกิจก็จะถดถอยไปด้วย 2) เทคโนโลยี (Technology) การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการธุรกิจมากโดยมีการนำปัจจัยทางเทคโนโลยีมาพิจารณาเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน 3) การเมืองและกฎหมาย (Political Law) ได้แก่ การเมือง กฎข้อบังคับ นโยบายของรัฐบาล แนวโน้มการออกกฎหมายและพระราชบัญญัติต่างๆ ได้แก่ กฎหมายภาษีอากร พระราชบัญญัติการคลัง พระราชบัญญัติการโฆษณา เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของกิจการ เช่น การเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีอากร อาจทำให้ต้นทุนสินค้าสูงขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลจะเป็นผลต่อการส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก 4) สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) ได้แก่ทัศนคติทางสังคม ค่านิยม บรรทัดฐาน ความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงด้านประชากร เช่น การศึกษา และอัตราการเกิด มีผลต่อทางความคิดและท่าทีของกิจการ ดังนั้นผู้บริหาร จึงควรตรวจสอบและให้ความสำคัญกับแนวโน้มของเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นโอกาสหรืออุปสรรคได้

1.4 การวิเคราะห์ SWOT อัลเบิร์ตฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) ผู้คิดค้นทฤษฎีการวิเคราะห์ SWOT คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้เห็นจุด (จุดเรา) จุดโอกาสและจุดเสี่ยง (จุดเขา) จุดอ่อน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสและภัยคุกคาม ซึ่งจะช่วยผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กรธุรกิจ และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถต่างๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินงานขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินงานขององค์กร

5) มาจาก Strengths หมายถึง จุดเด่นหรือจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ เป็นข้อดีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในบริษัท เช่น จุดแข็งด้านการเงิน จุดแข็งด้านการผลิต จุดแข็งด้านทรัพยากรบุคคล บริษัทจะต้องใช้ประโยชน์จากจุดแข็งในการกำหนดกลยุทธ์การตลาด W มาจาก Weaknesses หมายถึง จุดด้อยหรือจุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในต่างๆ ของบริษัท ซึ่งบริษัทจะต้องหาวิธีในการแก้ปัญหาที่มีผลต่อการดำเนินงานในองค์กรที่เป็น O มาจาก Opportunities หมายถึง โอกาส การที่สภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัทเอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กร โอกาสแตกต่างจากจุดแข็งตรงที่โอกาสนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายนอก แต่จุดแข็งนั้นเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมภายในในกรณีตลาดที่คู่แข่งมีคู่แข่งและแสวงหาโอกาสอยู่เสมอและใช้ประโยชน์จากโอกาสนั้นเช่น การเมือง การปกครอง กฎหมาย ราคามันนี่ ค่าเงินบาท คู่แข่ง เป็นต้น

T มาจาก Threats หมายถึง อุปสรรค ข้อจำกัด ซึ่งเกิด จากสภาพแวดล้อมภายนอก บางครั้งการจำแนกโอกาสและอุปสรรคเป็นสิ่งที่ไม่ได้ยาก เพราะทั้งสองสิ่งนี้สามารถเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอาจทำได้ตามกรณีที่เคยเป็นโอกาสกลับกลายเป็นอุปสรรคได้ เช่น ค่าเงินบาท คู่แข่ง เป็นต้น การนำ SWOT มาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์ สำหรับองค์กรหรือโครงการ ซึ่งช่วยผู้บริหารกำหนดจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายในโอกาสและอุปสรรค จากสภาพแวดล้อมภายนอก

สำหรับกำหนดแผนงานโครงการจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์และการกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้ได้สู่ความสำเร็จในภาพที่มองเห็น

2. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับกำหนดวิสัยทัศน์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส อุปสรรค

ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินการที่ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT จะครอบคลุมของปัจจัยที่ทั้งตัวการเรขาคณิต จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคขององค์กร ทำมีข้อมูล ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาจากจุดแข็งขององค์กร และแนวทางประโยชน์จากโอกาสสภาพแวดล้อม และสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพและอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือจุดอ่อนขององค์กรในมือที่ดีที่สุด โดยวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายในของกิจการประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุกๆ ด้านเพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรนั่นเองของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายในคือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้านทั้งในด้านการสร้างระบบระเบียบวิธีปฏิบัติงานบรรยากาในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าสู่สถานการณ์และกลยุทธ์ก่อนหน้าด้วย

- จุดแข็งขององค์กร (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั้นมองว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร - จุดอ่อนขององค์กร (W-Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั้นมองว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือจุดอ่อนใหม่ ดังนั้นเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราการเกิดของประชากร การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ชุมชนรวมกันเป็นพันธมิตร ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึงการวิจัยและพัฒนาและการกำหนดทิศทางของผลิตภัณฑ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ

- โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกขององค์กร เป็นข้อได้ที่สามารถส่งผลกระทบต่อระดับขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถลดข้อด้อยที่ตนมีมาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้ - อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อระดับมหภาคในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายที่ทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรอาจต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มีความเข้มแข็งพร้อมที่จะเผชิญผลกระทบดังกล่าวได้ระบุสถานการณ์การประเมินสภาพแวดล้อม

3. เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้ว นำมาจุดแข็ง-จุดอ่อนมาในมาเปรียบเทียบกับ โอกาส-อุปสรรค จากภายนอกเพื่อจุดประสงค์ที่จะหาจุดแข็งที่สอดคล้องกันและหาจุดอ่อนที่สอดคล้องกัน เช่นนั้น องค์กรควรจะทำงานไว้ โดยทั่วไป ในกรณีวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้ องค์กร จะอยู่ในสถานการณ์ 4 รูปแบบดังนี้ สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่ดีที่สุด เนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีหลายอย่าง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์เชิงรุก (aggressive - strategy) เพื่อที่จะเอาชนะคู่แข่งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับให้แข็งแกร่งโอกาสต่างๆ

ที่เป็หมาหาประโยชน์อย่างเต็มที่ สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญกับอุปสรรคจากภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในหลายประการ ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์ การตั้งรับหรือป้องกันตัว (defensive strategy) เพื่อขยายผลหรือหลบหนีกับอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นและจุดอ่อนขององค์กรที่จะทำให้เกิดข้อบกพร่องขององค์กรที่จะทำให้องค์กรเกิดจุดแข็งที่น้อยที่สุด

สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน-อุปสรรค) สถานการณ์นี้ค่อนข้างน่าเป็นห่วงเพราะการดำเนินงานอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกัน ดังนั้นทางออกคือกลยุทธ์การหลีกเลี่ยง (tumaround-oriented strategy) เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงจุดอ่อนภายในทางให้พร้อมที่จะถอยโอกาสต่างๆที่เปิดให้ สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานมา แต่จุดด้อยก็มิใช่ได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการดังนั้น แทนที่จะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถที่จะเลือกกลยุทธ์การแก้ตัวหรือขยายขอบข่ายกิจการ (diversification strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่นๆ แทน

3. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับเขียนเนื้อหาหรายงานวิเคราะห์ จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส อุปสรรค เขียนเนื้อหาหรายงานประเมินวิเคราะห์ จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) เป็นสิ่งที่กำหนดการดำเนินงานด้านเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว อาจกล่าวได้ว่า การเขียนเนื้อหาหรายงาน มีความสำคัญในการดำเนินการทางเศรษฐศาสตร์ในการเขียนที่สำคัญควรเขียนจากความเป็นจริง ขั้นตอนการเขียนเนื้อหาหรายงาน

3.1 กำหนดแนวทางการดำเนินงานของธุรกิจ เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของธุรกิจ ทางเศรษฐศาสตร์ ของเขตของเจริญเติบโตทางธุรกิจ แสดงขีดความสามารถในการบริหารจัดการ ที่สำคัญที่สุดคือ ผู้ประกอบการจะต้องรู้สถานะของธุรกิจ กล่าวคือธุรกิจเราทำอะไร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร มีการกำหนดระยะเวลาจุดความสำเร็จชัดเจน

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลประเมินสถานการณ์ของธุรกิจ การเก็บรวบรวมข้อมูลประเมินวิเคราะห์ จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) หรือเรียกว่าการท้าวิจิตตลาดเป็นขั้นตอนสำหรับกำหนดความต้องการของผู้บริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค เศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียวโดยการสำรวจสอบถามความพึงพอใจของลูกค้า โดยยึดข้อมูลมาเขียนรายงาน เพราะขั้นตอนแต่ละขั้นมีความสำคัญและสัมพันธ์กันมีความละเอียดอ่อน จะต้องเขียนอย่างตรงไปตรงมา วิจัยจาก เช่นสรุปไปก่อนที่จะเรียบเรียงร้อยต่อกันอย่างจัดพิมพ์

3.3 ประเมินความต้องการของลูกค้าและสถานการณ์ของธุรกิจ สถานการณ์แข่งขันในสภาพปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต 3.3.1 สำรวจสถานการณ์ปัจจุบันของวิเคราะห์ จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT) 3.3.1.1 สถานะเศรษฐกิจ การดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องคำนึงถึงสถานการณ์ปัจจุบันของเศรษฐกิจ เป็นต้นว่ามีการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านกฎระเบียบกฎหมาย ที่เอื้อประโยชน์หรือก่อให้เกิดอุปสรรคที่ธุรกิจ ค่านิยม พฤติกรรมของลูกค้าเป้าหมายมีความสนใจสินค้าหรือบริการที่ธุรกิจกำลังทำหรือไม่ หรือมีแนวโน้มไปในทิศทางใด ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว การผลิตเพื่อขาย การบริการมีผลอย่างมากเกี่ยวกับสถานะเศรษฐกิจ

3.3.1.2 ขนาดตลาด สำรวจธุรกิจที่มีความใกล้เคียงกับเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว สังเกตการเจริญเติบโตของตลาด ตลอดจนผู้ประกอบการที่ทำงานอยู่ก่อน เป็นภาระสะท้อนจำนวนคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน อีกทั้งการหมุนเวียนของสินทรัพย์แล้วรออยู่เช่นกัน เพราะถ้าหากมีการลงทุนของสินทรัพย์ถาวรสูงแล้วผู้ประกอบการจะอยู่ในธุรกิจนี้เป็นเวลานาน 3.3.1.3 พิจารณางบปัจจัยความสำเร็จ (Key Success Factor) พิจารณาและวิจัยว่าจะไร้อะไรส่วนสำคัญที่สุดที่ทำให้เศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียวประสบความสำเร็จ

3.3.1.4 สังเกตและค้นหาความต้องการของลูกค้าอาจกล่าวได้ว่าเป็นการท้าวิจิตตลาดหรือการเขียนรายงานนั่นเอง การวิจัยนี้เป็นการศึกษาและค้นหาความต้องการ เรียนรู้ ทักษะนี้ ค่านิยม ของลูกค้าปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตของลูกค้า ตลอดจนเป็นการหาแนวทางของเศรษฐศาสตร์ธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียวจะสามารถเจาะตลาดเพิ่มเพื่อขยายฐานลูกค้าได้ ดังนั้นจึงต้องมีหลักการเขียนที่ละเอียดและสำคัญควรหมั่นคิดการเขียนเนื้อหาหรายงานอย่างมีหลักการ

14. หลักฐานที่ต้อการ (Evidence Guide)

(ก) หลักฐานการปฏิบัติงาน (Performance Evidence)

1. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)

(ข) หลักฐานความรู้ (Knowledge Evidence)

1. หนังสือรับรองประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประเมินผล และศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

การทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์จากนายจ้าง หรือ

2. หนังสือรับรองผ่านการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประเมินผล และศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ การทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์หรือ

3. หากไม่มีหลักฐานความรู้ตามข้อ 1 และ 2 ข้างต้น ต้องมีแฟ้มสะสมผลงานที่มีข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประเมินผล

และศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ การทำงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ และสามารถใช้โปรแกรม Microsoft Office ในการทำงาน

(ค) คำแนะนำในการประเมิน

1. ผู้ประเมินตรวจประเมินเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm)

2. พิจารณาหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหลักฐานการปฏิบัติงาน และหลักฐานด้านความรู้

(ง) วิธีการประเมิน

1. การประเมินความรู้ ด้วยข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

2. แฟ้มสะสมผลงาน

3. การสอบสัมภาษณ์

15. ขอบเขต (Range Statement)

(ก) คำแนะนำ

1. ผู้เข้ารับการประเมินต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประเมินปัจจัยภายในและภายนอกของหน่วยธุรกิจ (Firm)

2. ผู้เข้ารับการประเมินต้องมีความรู้เรื่องการวิเคราะห์บริบทของหน่วยธุรกิจ (Firm) วิเคราะห์ศักยภาพของหน่วยธุรกิจ (Firm) วิเคราะห์ปัจจัยภายในหน่วยธุรกิจ (Firm)

และวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหน่วยธุรกิจ (Firm) ในธุรกิจการจัดการพื้นที่สีเขียว

(ข) คำอธิบายรายละเอียด

สภาพแวดล้อมภายใน (Internal environment) เป็นสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่อยู่ภายในกิจการ และกิจการสามารถทำการออกแบบหรือควบคุมได้ เรียกว่า

ปัจจัยที่ควบคุมได้ (Controllable Factors) ประกอบด้วย ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือ 4 P's ได้แก่ 1) ผลิตภัณฑ์ (Product)

เป็นสิ่งที่ธุรกิจนำเสนอขายให้แก่ผู้บริโภคหรือตลาด เพื่อให้เกิดความสนใจและต้องการเป็นเจ้าของที่จะนำมาใช้หรือบริโภค

เพื่อสนองความต้องการและความจำเป็นให้ได้รับความพึงพอใจ ตัวผลิตภัณฑ์จะประกอบด้วย รูปแบบ ลักษณะ สี สันตราสัญลักษณ์ ชื่อยี่ห้อ การให้บริการ และการรับประกัน

ซึ่งธุรกิจสามารถพัฒนาปรับปรุงได้ อยู่เสมอ 2) ราคา (Price) เป็นมูลค่าในการแลกเปลี่ยนซื้อขายผลิตภัณฑ์และเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจซื้อ

ดังนั้นการตั้งราคาจึงควรให้อยู่บนความเหมาะสมกับตัวผลิตภัณฑ์ ธุรกิจจึงต้องพิจารณาถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมได้ 3)

การจัดจำหน่าย (Place) เป็นโครงสร้างของช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of Distribution) ที่ประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรมต่างๆ

ที่จะนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยในการเคลื่อนย้ายกระจายตัวผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค

ธุรกิจสามารถเลือกสถานที่หรือช่องทางการจำหน่ายที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้ 4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นกิจกรรมต่างๆ

ที่ช่วยในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และเป็นการแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายในตลาด

นอกจากนี้การส่งเสริมการตลาดยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยกระบวนการติดต่อสื่อสารให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค

เพื่อนำไปใช้ในการชักชวนผู้บริโภคให้ซื้อผลิตภัณฑ์ หรือเพื่อเตือนความทรงจำให้แก่ผู้บริโภค โดยอาศัยเครื่องมือต่างๆ ได้แก่การโฆษณา การประชาสัมพันธ์

การส่งเสริมการขาย และการขายโดยใช้พนักงาน

สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) เป็นปัจจัยภายนอกที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ

ดังนั้นสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจจึงได้แก่องค์ประกอบทั้งหมดที่อยู่ภายนอกธุรกิจซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่ง

หรือทั้งหมดของธุรกิจเป็นพลังผลักดันจากภายนอกองค์การที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการบรรลุเป้าหมายขององค์การ

ซึ่งพลังเหล่านี้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและก่อให้เกิดทั้งโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ต่อการดำเนินงานขององค์การ ประกอบด้วย 1) เศรษฐกิจ

(Economic) หากสภาพเศรษฐกิจดีก็จะเอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ

ในทางตรงข้ามถ้าสภาพเศรษฐกิจมีแนวโน้มถดถอยหรือตกต่ำการประกอบธุรกิจหยุดชะงัก ล้มเหลวหรืออาจต้องเลิกกิจการ 2) เทคโนโลยี (Technology)

การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อองค์การธุรกิจมากโดยมีการนำปัจจัยทางเทคโนโลยีมาพิจารณาเพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน 3)

การเมืองและกฎหมาย (Political Law) ได้แก่ การเมือง กฎข้อบังคับ นโยบายของรัฐบาล แนวโน้มการออกกฎหมายและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ กฎหมายภาษีอากร

พระราชบัญญัติค่าแรงขั้นต่ำ พระราชบัญญัติการโฆษณา เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์การ เช่น

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีอากร อาจทำให้ต้นทุนสินค้าสูงขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลอาจเป็นผลดีต่อการส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก 4)

สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) ได้แก่ทัศนคติทางสังคม ค่านิยม บรรทัดฐาน ความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงด้านประชากร เช่น การศึกษา และอัตราการเกิด

มีผลต่อการขายสินค้าและกำไรของกิจการ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรตรวจสอบและให้ความสนใจแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเป็นโอกาสหรืออุปสรรคก็ได้ โดยสามารถพิจารณารายละเอียดได้ ดังข้อ 13. ทักษะและความรู้ที่ต้องการ (Required Skills and Knowledge)(ข) ความต้องการด้านความรู้

16. หน่วยสมรรถนะรวม (ถ้ามี)

N/A

17. อุตสาหกรรมร่วม/กลุ่มอาชีพร่วม (ถ้ามี)

N/A

18. รายละเอียดกระบวนการและวิธีการประเมิน (Assessment Description and Procedure)

18.1 การประเมินความรู้ ด้วยข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

18.2 แฟ้มสะสมผลงาน

18.3 การสอบสัมภาษณ์